

РЕШЕНИЕ

№ 7041

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7764** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Изи трейд 1“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. А., чрез адв. А. Г., срещу Решение № 2970 от 22.06.2023 г., постановено по НАХД № 17830/2021 година по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 18 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 503088-F513915/03.04.2020 г. на Заместник-директора на ТД на НАП С., с което на търговското дружество на основание чл. 74, ал. 1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч. е наложена „имуществена санкция“ в размер на 4960 лева.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност на въззивното решение, поради противоречие с материалния закон. Сочи се, че нарушението следва да бъде прието за маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като в случая не се касае за умишлено нарушение, а за пропуск от страна на дружеството. Излага се още, че нарушението е отстранено преди получаване на показа за явяване за получаване на АУАН, от нарушението не са настъпили вредни последици, извършено е за първи път, а размерът на санкцията е прекалено висок и не съответства на обществената опасност и тежестта на деянието. Касаторът моли да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН и

въззивното решение да се отмени, както и да бъдат присъдени разноски, направени пред двете инстанции.

В хода на съдебното заседание, касаторът – редовно призован, се представлява от адв. А. Г., която заявява, че поддържа касационната жалба по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на разноски за двете инстанции, за които представя доказателства.

Ответникът по касационната жалба - Заместник-директора на ТД на НАП С., редовно призован, не изпраща представител. Постъпила е молба от 17.10.2023 г. от процесуалния представител на ТД на НАП, с което не се възразява да се даде ход на делото, излагат се доводи по същество на спора и се претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор В., моли съда касационната жалба да бъде уважена.

Административен съд – София град, I касационен състав, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 21.08.2019 г. в ЦУ на НАП постъпила информация от Агенция по вписванията относно юридическите лица, които не са подали в срок до 01.07.2019 г. годишен финансов отчет за 2018 г. в Търговския регистър и регистъра на юридически лица с нестопанска цел и не са подали декларация по чл. 38, ал. 9, т. 2 от ЗСч.

На 26.09.2019 г. в ТД на НАП С., офис „И.“ била извършена справка в Търговския регистър и регистъра на юридически лица при Агенция по вписванията, при която било установено, че „Изи Трейд 1” ООД не е подало годишен финансов отчет за 2018 г. в горепосочения срок. Заявлението за вписване и представяне за обявяване на годишния финансов отчет на дружеството за 2018 г. в Търговския регистър и РЮЛНЦ било подадено на 27.09.2019 г. – със закъснение от 2 месеца и 25 дни.

Въз основа на тази констатация и в присъствието на упълномощено лице дружеството-нарушител, е съставен АУАН № F513915/07.10.2019 г. за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч. Въз основа на акта било издадено обжалваното НП № 503088-F513915/03.04.2020 г., с което на дружеството била наложена имуществена санкция на основание чл. 74, ал. 1 от ЗСч. в размер на 4960 лева.

При така установената фактическа обстановка съдът е направил правилни изводи, че както АУАН, така и НП са издадени от компетентен орган, съобразно изрично упълномощаване, в предвидената от закона писмена форма. Съдържат предписаните от закона реквизити, като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. АУАН и НП съдържат описание на нарушението, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Спазени са сроковете за издаване на актовете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт НП са издадени при

спазване на процесуалните правила.

За да постанови решението си СРС е събрал и приобщил към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, представени с наказателното постановление и ангажирани в хода на съдебното производство, което е спомогнало делото да бъде изцяло изяснено от фактическа страна. Обстоятелствата, изложени в акта и наказателното постановление, са проверени от районния съд с допустимите по закон доказателствени средства.

Направените от СРС фактически и правни изводи се споделят напълно от настоящата инстанция. При извършената проверка за съответствие на решението с материалния закон, съобразно възведените касационни основания, настоящият състав намира, че при обективно възприетата фактическа обстановка по делото, СРС е изградил правилни изводи за законосъобразност на наказателното постановление.

По делото няма спор, че ответника по касационната жалба в качеството си на търговец по смисъла на Търговския закон има задължение да публикува годишния финансов отчет, чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в Търговския регистър. Срокът за това е регламентиран в чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч. Няма спор, а и се установява от доказателствата по делото, че годишния финансов отчет за 2018 г. на дружеството не е бил заявен за вписване и представяне за обявяване в Търговския регистър в законоустановения срок. С бездействието си санкционираният нарушител е осъществил състава по чл. 74, ал. 1 от ЗСч., предвиждащ административно – наказателна отговорност за лицата, които са задължени и не публикуват финансовите си отчети в сроковете по чл. 38 от ЗСч.

Нормата на чл. 74, ал. 1 ЗСч, предвижда санкция за задължените субекти, които не публикуват финансов отчет в сроковете по чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч. в приложимата редакция за посоченото нарушение административно-наказателната разпоредба на чл. 74, ал. 1 от ЗСч. предвижда „глоба“ в размер от 200 лв. до 3000 лв. за лице, което е задължено и не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38, а за предприятието – „имуществена санкция“ в размер от 0,1 до 0,5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лв. Предвидената в чл. 83 от ЗАНН имуществена отговорност на юридическите лица за неизпълнение на задължение към държавата е обективна, безвиновна. Наказващият орган, при преценка дали е извършено нарушение не следва да взема предвид наличието или липсата на вина у нарушителя, нито да определя нейната форма. За налагане на имуществената санкция е необходимо само да се установи задължението на юридическото лице, което не е изпълнено. Не се търси виновно поведение на конкретно физическо лице. Имуствената санкция на юридическото лице се налага за неизпълнение на задължения към държавата при осъществяване на тяхната дейност. В случая наложената имуществена санкция в размер на 4960 лева, представлява 0,1 на сто от нетните приходи на дружеството, отразени в ГДД, т. е. определената санкция е в минимален размер.

Неоснователен е довода на касатора за наличие на хипотезата за освобождаване от административнонаказателна отговорност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, за квалифициране на деянието като маловажен случай. В случая административното нарушение е формално, на простото извършване и настъпването на каквито и да е вреди от него не само няма отношение към съставомерността, но и техният малък размер или липсата им не могат по никакъв начин да обосноват маловажност на случая. По делото няма данни за смекчаващи вината обстоятелства, които да

обусловят по-ниска степен на обществена опасност на конкретното деяние в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от този вид. Освен това, задължението за публикуване на ГФО е периодично такова, има обичаен характер, предвиденият в закона срок от шест месеца след края на периода е бил по-продължителен, т. е. срокът за публикуване на ГФО не е бил обвързан с една единствена конкретна дата, а е достатъчно дълъг и позволява спокойното попълване и подаване на отчета и е следвало да бъде спазен, което обаче не е било сторено. Обществената опасност не може да бъде определена като по-ниска в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В случая е нарушена норма от публичен ред, регламентираща отчетността на търговците по отношение на извършваната от тях дейност. В този смисъл деянието не представлява маловажен случай и за него законосъобразно е наложено административното наказание.

С оглед изложеното, касационната жалба се явява неоснователна, а решението на СРС, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство по делото на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът го определя в размер на 80 лева.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63 в от ЗАНН Административен съд – София град I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2970 от 22.06.2023 г., постановено по НАХД № 17830/2021 година по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 18 състав.

ОСЪЖДА „Изи трейд 1“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. А., да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.